

31.10.2024 год.

Откриване на сграда „FUTURE„

Д-р Лилия Стоянова

Днес, когато традициите срещат бъдещето, очите проглеждат през фокуса на хиляди кристалчета в съдбовния калейдоскоп на ВРЕМЕТО. Преплитат се минали истории с мечти и блянове за изпълнени желания, дълг и отговорност към поколения. Изпълва ни усещането за взаимност!!!

Всяка година, точно преди първи ноември, проскърцват вратите на миналото, за да ни напомнят за онези велики мъже, възродили духовността с перото и меча. Но както казва дядо Кузман „Перото винаги е било по-силно от меча“. Между перото на Паисий и перото на бъдещето ни делят векове на прослава и благоговение.

Днес, отправяме поглед към бъдещето, към новото и непознатото. Но си спомняме и с преклонение за миналото – за нашите будители, очертали епохата на Възраждането!

Където има минало, има и бъдеще!

Бъдещето, без здравите основи на миналото е кухо, неустойчиво, обречено. Срещата на спомените и мечтите днес е за децата на това мило българско училище, свело глава пред историята на Велика БЪЛГАРИЯ и нейните будители и отправило поглед напред в БЪДЕЩЕТО, където ни очаква неизвестното.

И нека днешните съвременни будители оставят тази светла диря, която ще чертае пътя и вярната посока на бъдещето. **ЗАЩОТО „БЪДЕЩЕТО НЕ ПРОЩАВА ПРОПУСКИТЕ“!!!**

Днес нямаме право на грешки, защото те ще се превърнат в шансове за някой друг. Не можем да бъдем пасивни пред динамиката на времето и да negliжираме съвременните технологии, които движат прогреса, особено когато потенциалните възможности са налице. Днес нашите будители работят с кодовете на технологичните умове на младите хора. Днес те не може да полагат ненужни усилия, ако не са се изправили рамо до рамо с децата на дигиталната ера. Днес е друго време – време разделно между здравите основи на миналото и необятните възможности на бъдещето. Но нека над тази бразда, хвърлим здравите мостове, които ни остави Колю Фичето, за да събират, а да не разделят хората. Нека оставим след себе си най-доброто на което сме способни.

Днес, нямаме право да пророним сълза и да сведем поглед от умора или недоверие. Днес, както нашият патрон ни завеща, ще влезем през предната врата с гордо вдигнати глави, за да посрещнем предизвикателствата на **НОВОТО ВРЕМЕ!** Защото **„ЕДИН ШАПКАРЕВ НИКОГА НЕ ВЛИЗА ПРЕЗ ЗАДНАТА ВРАТА“!**

Времето винаги е едно. То просто прелива от минало в бъдеще. То е този барометър, който ни показва правилната посока. Връщането назад е удобство, което брани съвестта към съхранените традиции. То е топло място в сърцето, което скътаваме в пазвата си с мълчание. То е спомен, реликва и милост. Погледът напред във времето е необходимост – по-важна от всякога, защото безсилието е капитал за онези, които се борят срещу нас. Изтичащото време ни показва, че трябва да крачим уверено и бързо, така, както се променя светът със скокове в бъдещето.

ДНЕС, В НАВЕРИЕТО НА ДЕНЯ НА НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ Е НАСТОЯЩЕТО!!!
Настоящото е само миг във времето!!! Сегашният миг!!! Днес правим равностметка дали
си струват жертвите, усилията и трудът, за да заключим „СТРУВАШЕ СИ“!!!

Нека в навечерието на този светъл празник за днешното образование, говорят хуманните
дела на днешните учители. Думите му „Правете, струвайте, оставете по нещо, са мой
пътеводител! И нека тази нова сграда, с поглед бъдещето, да ПРЕБЪДЕ!!!НЕКА БЪДЕ
БЛАГОСЛОВЕНА ОТ ВЕКОВЕ ЗА ВЕКОВЕ!!!

„Родино, наша мила

Родино, дай ни сила,

да стигнем всички върхове“.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!!!

Д-р Лилия Стоянова